Ч. 252. Четвер 8 (21) падолиста 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій го дині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З Ради державної. — Всеамериканьский конґрес. — Справа страйку француских гірників. — Новий великий везир.)

Палата послів радила вчера над наглим внесенем в справі іміґрациї француских монахів в Австриї. Дискусия займила ціле засїданє і не скінчила ся, а справа прийде на порядок дневний на слїдуючім засїданю в пятницю дня 22-ого с. м. Промавляли против католицкої церкви і духовеньства социялісти і Всенїмці а із Славян ческий радикал Кльофач. В тій справі забирав також голос пан міністер віроісповіданя др. Гартель. Насамперед обговорював бесїдник справу наглости тих внесень, і сконстатував, що внескодавці піднесли за наглостию лише одну обставину, а іменно, що три женьскі чини подали ся о допущенє їх до поселеня в Австриї. Однако міністер додає, що з тих трех женьских чинів лиш один одержав дозвіл, але й він з того не скористав. Міністер не гадає, аби взагалї можна надіяти ся великого напливу француских монахів до Австриї. Однако колиб так навіть стало ся, то можна спокійно опирати ся на істнуючих розпоряженях, котрі мають силу закона і забезпечують кождому справедливість. Обовязуючі приписи цілковито вистають, аби охоронити як інтерес населеня, так і держави і не допустити до заколоченя з якої небудь сторони релїґійного спокою. В справі закиду, що в мертвій руцї громадить ся за богато землї, так, що то стає ся небезпечним для економічного положеня держави, то бесїдник числами доказує, що такі побоюваня цілком неоправдані, бо монастирі не мають тілько землї, як загально думають. Вкінци просить п. Міністер, аби не увзглядненьо наглости внесеня, бо до того нема нїякої причини. — П. Романчук і тов. предложили вчера нагле внесенє в справі утвореня у Львові руского університету і тимчасового заведеня паралельних катедр з руским язиком викладовим. — Політична ситуация, котра вчера перед полуднем була дуже поважна, змінила ся нагле по полуднї на лїпшу, так що тепер полагодженє буджету можна уважати за певну річ. До поправи ситуациї причинили ся з одної сторони енерґічні слова висказані до послів на послїдних авдиєнциях Цїсарем, а з другої заява нїмецких послів і їх поклик до сторонництв парляменту, аби не спиняли нарад наглячими внесенями. Инші сторонництва ухвалили видати і від себе подібні заяви і відповісти на поклик нїмецких послів. Ті відповіди будуть оповіщені нинї.

З нараджуючого ся в Мехіку всеамериканьского конґресу одержує вашинґтоньске правительство дуже немилі вісти. Відпоручники Сполучених Держав гадали, що конґрес піднесе повагу великої републики в очах републик полудневої Америки, тимчасом показує ся, що ті відпоручники мають поручене від своїх правительств підкопувати як найбільше вплив Сполучених Держав. Внаслїдок того в Сполучених Державах заволоділо занепокоєнє.

Страйк француских гірників, мимо великої небезпечности, якою загрожує самій Франциї, полишить ся імовірно без важнїйших наслїдків для самих страйкуючих, позаяк надії на утворенє солїдарного союза і виклпканє спільної акциї серед гірників цілої Европи скінчили ся на нїчім. І так представителї бельґійских робітників відповіли, що до француского стрейку не можуть прилучити ся. Нїмецкі і австрийскі робітники покликали ся також на то, що загальний страйк був би для цілої Европи дуже великим нещастєм. Анґлійскі знов гірники відповіли, що не чують ся на силах, аби здержати анґлійску продукцию вугля до тої степени, щоби на случай потреби не могла Франция закупити вугля в Анґлії.

Після донесень з Константинополя іменував султан великим везиром Саїд Пашу, котрий вже давнїйше займав ту посаду. Султан мав богато трудностий з вигляданем чоловіка, котрий був би відповідний на то достоїньство, а знов міністри, котрим предкладано то достоїньство, або не хотіли приймити єго, або ставляли услівя, на котрі султан не міг згодити ся. Один з кандидатів жадав усуненя султаньского повірника Ізета бея, другий домагав ся димісиї міністра маринарки і міністра справ внутрішних, бо оба они мають славу безличних дерунів. Вкінци рішив ся султан на іменованє Саїда паши і той обіймив вже урядованє.

---

34)

СІЛЬСКІ ПАВУКИ.

(З польского — Клим. Юноши.)

ГЛАВА XVI.,

описуюча дивну згідливість Васонжка і велику нараду чорноболотских правників.

(Дальше.)

Васонжек сидів при окремім столику з кількома ходачковими шляхтичами і попивав пиво, коли надбіг задиханий Юкель.

— Ну, пане Валентий? — спитав, — робім конець. Що ви гадаєте?

— Я хочу, аби вже раз був конець. Цїлий той інтерес менї вже надоїв; більше трачу часу, як то варте.

— І я то кажу.

— Ви то само кажете! Я дивую ся. Ви все кажете, що згода, що добре, а гроший не показуєте. Таким способом нїколи не дїйдемо до ладу!

— Чому нї, я хочби й нинї.

— Ну, то платіть.

— Як раз в тій хвили не маю, але надію ся, є такий інтерес, що гроші будуть, і то не малі гроші.

— Але коли?

— Найдальше за чверть року. Не можу говорити, як, що, звідки, бо бою ся зради; але ще Васонжек буде пан, ще собі кусень ґрунту купить, дім поставить.

— Ну, ну, купуйте, а тимчасом що буде?

— Що лиш, Юкель, схочете. Згода, — добре, процес, — також добре, ваша воля!

Жид здвигнув плечима і відійшов.

— Слухай-но, Вальку, — сказав шурин Васонжка, що побіч сидів, — звідки на тебе мають припасти які гроші?

— Тихо, тихо, то лиш так сказало ся, аби жидови блахмана пустити.

— І щож тобі з того прийде?

— Одно з другим нїчого, але все проволока. Він добре знає, що я моє ціле житє ходив по судах, і може гадати, що по правдї належить ся менї трохи гроший. Буде перепитувати, буде шукати, а тимчасом день за днем сходить. Не вадить, що трохи жидови завдасть ся загадки.

— Однако може тебе правувати за ті продажі.

— Сьмій ся, брате, то довга історня! Нехай правує, але не знати, що виправує. Вже я то добре уложив собі в голові і роздумав. Має мене з'їсти, нехай з'їсть, але нехай собі хоч трохи зубів напсує. Най знає, що мучить ся инший чоловік твердий. Ось, бачиш, такого панича з Затраченця, то гнеть з'їли.

— Ой, знищили єго до нитки, то правда. Вже він хиба тут в наших сторонах більше не покаже ся, бо не має по що, і встид якось на такого панича сьвітити очима по околици, де мало ся такі перепалки.

— Правда, то люба Малка так єго убрала, приятелька!

— Всї они приятелї, доки є чим платити, а як вже видять дно в мішку, то нї на що не зважають.

— Все оно так бувало, — відповів Васонжек, — і по нас також так буде. Пана з'їдять, хлопа з'їдять, лише з нами, що ми нї пани, нї хлопи, тяжше їм іде. Я їм мого маєтку легко не віддам, потапцюють они ще не аби як, заки дібють ся свого, а що я не маю на танцї гроший, то завчасу обернув кота хвостом, щоби они мусїли танцювати і гроші з кишенї видавати. Що далше буде, то буде, але все хоч чоловікови потїха, що їм справу закаламутило ся, пива наварило ся, і що мусять тепер добре крутити головами і богато видати на кошти, заки прийдуть до чого.

— Не велика то потїха!

— Як для кого; для мене велика. Як я бачу, що такий лихвар танцює, то менї якось лекше на серци.

Того дня Васонжек був дуже нїжний для шурина, балакали обширно, та взаїмно віддавали собі честь, хоч нераз давнїйше бували між ними спори і завзяті процеси о будь що.

Однако такий Васонжек, як і єго шурин мали одну спільну засаду, а іменно: що в родинї можна сварити ся, але нехай би хто чужий зачепив одного із свояків, то тодї, хоч би й гнївали ся, хочби були в сварках або навіть в праві, повинні вступити ся за крівняком як мур і боронити єго цїлою силою.

Так і тепер було. Валентий живий і палкий, скорий до сварнї, не дуже вдавав ся з

Новинки.

Львів дня 20 го падолиста 1901.

— **На авдиєнциї у Є. В. Цісаря** принятї були оногди між иншими Преосьв. епископ Константин Чехович і пос. Олександер Барвіньский.

— **Впреосьв. Митрополит Шептицкий** виїхав до Риму в супроводї свого капеляна. В Римі стане 20-го с. м. і замешкає в рускій колеґії на Via Madonna dei Monte, 3.

— **Забуреня на універсітетї.** Академічний сенат львівского університету позволив був на вчерашний день, т. є. 19-го с. м. о годинї 7-ій вечером на віче рускої молодежи. На порядку дневнім того віча мала бути справа утвореня окремого університету у Львові з руским язиком викладовим. Руска молодїж, котрій видко недогідна була 7-а година вечером, зібрала ся в полудне о годинї 12-ій в сали III. університету, аби відбути віче. Проректор проф. Кручкевич, професори Фінкель і Твардовский та секретар університету др. Вінярж, хотїли війти до переповненої салї, аби віче розвязати, однако їх не допущено до середини і принято окликами „pereat" і „ганьба", тупаєм, свистом і криком. Молодїж уоружена грубими палицями стояла на лавках і грозила входячим представителям сенату академічного а професора Твардовского, що хотїв дійти до катедри, відтручено силою. — О год. 12¼ хотїв Є. М. ректор, радник Двора Ридиґер з професорами Кручкевичем, Войціховским, Фінклем, Твардовским, Хлямтачем і дром Віняржем війти до салї, але крик, свист і тупїт повторили ся знов з більшою ще силою, а ексцеденти посунули ся вкінци так далеко, що ужили палиць. Педеля і трех возних побито палицями. Тодї Є. М. ректор заявив, що віче, яко нелеґальне розвязує і всїх присутних потягне до відвічальности. — Внаслїдок тих подій зібрав ся вечером академічний сенат на нараду і ухвалив замкнути виклади на всїх видїлах аж до дальшого зарядженя. Супротив того вже нинїшні виклади не відбули ся.

— **В 25-лїтний ювілей філії Товариства „Просьвіта" в Тернополи** відбуде ся ві второк, 26-го падолиста с. р. в великій сали Маґістрату віче просьвітно-господарске зі слїдуючим порядком дневним: 1) Отворенє віча. 2) Реферат о „молочарстві". 3) Реферат о „пасїчництві". 4) Розльосованє між участників віча ріжних предметів і книжок головним видїлом товариства на тую цїль призначених. Початок точно о годинї 2-ій по полудни. Вступ на віче безплатний. — Того самого дня о годинї ½ до 8-ої вечером в сали „Сокола" відбуде ся концерт людовий. Програма: 1) Вступне слово проф. В. Л. 2) Хор мішаний з Івачева гор. 3) Декламация, виголосить Я. О. 4) Хор мішаний з Острова. 5) Сольо-сопран, п-на Е. К. 6) Музика: Bach, das Heimweh, відограє орхестра з Денисова. 7) Лисенко: Коломийки, відспіває „Боян тернопільский". 8) Декламация жіноча. 9) Хор мішаний з Івачова гор. 10) Музика: Pourpourri з руских пісень відограє орхестра з Денисова. Цїна місць: перворядне крісло 2 кор., другорядне крісло 1 кор., вступ на салю 40 сот., для міщан і селян 20 сот. Початок концерту точно о 7½ вечером.

— **Стрілянє львівскої залоги** острими патронами відбувати ся буде на т. зв. замарстиновских оболонях в часї від дня 23-го до 29-го с. м. в годинах поранних від 8-ої до 1-ої. Внаслїдок того зарядило львівске староство замкненє на той час всїх доріг ведучих до згаданого оболоня, як також до положених побіч лїсів в Голоску. Крім того відкликано також лови визначені на той час в міских лїсах.

— **Зьвірске побитє.** Реґіна Шід, котру побив в недїлю смертельно муляр Йосиф Крип, в мешканю при улици Бляхарскій ч. 5, о чім ми вже доносили, померла вчера в загальнім шпитали, не відзискавши притомности.

— **В справі парцеляциї в Купчинцях** оповіщує о. Микитка слїдуюче письмо: На многі запитаня що-до купна ґрунту взятого в Купчинцях на парцеляцию, заявляємо, що ґрунт дуже добрий — чорнозем, рівний, високо положений — надає ся до будівлї. Має 24 морґів лїса, до 20 морґів сїножати, а 556 морґів орного поля. Морґ поля коштує 160, 190, 220, 250 і 300 зр. Єсть хороший двір з будинками економічними, з садом і 10-морґовим обшаром. Будинки можуть бути спродані на будівлю. В Купчинцях єсть також стация зелїзниці і почта віддалена о 2 клм. під назвою Денисів-Купчинцї. — О. *В. Микитка*, парох в Купчинцях (пов. тернопільского).

— **Нові стациї телеґрафічні.** З днем 20-го падолиста с. р. отворено при ц. к. урядї почтовім у Львові 15 (Богданівка), як також при ц. к. урядї почтовім в Печенїжинї, стациї телеґрафічні, з обмеженою службою дневною.

— **Канцелярия Товариства „Просьвіти"** у Львові просить всї Видїли філії „Просьвіти", що не прислали ще доси справозданя із своєї дїяльности за остатнї два роки (1900 і 1901), аби зволили прислати їх як найскорше, бо потреба їх до справозданя з дїяльности Головного Видїлу „Просьвіти".

— **Дивне завіщанє.** З Праги доносять: Померший в суботу професор фармакольоґії, при ческім університетї радник Двору Ірушї записав в своїм завіщаню ческому музеєви краєвому 70.000 корон. В завіщаню знаходить ся слїдуюча дивна постанова: Всї предмети в моїм помешканю і в фармакольоґічнім інститутї, що суть моєю власностию як меблї, письма, з виимкою тих, на котрих написано: „Спалити!", друки, фотоґрафії, уніформи і т. д. мають бути запаковані в скринї, вибиті в серединї бляхою, посипані нафталїною і залютовані так, щоби не було приступу воздуха. Товариство ческого музея має переховувати ті скринї через 200 лїт, а відтак установити комісию, котра би ті скринї отворила. Наколи би згадане товариство не взяло на себе того зобовязаня, то завіщатель поручає сю справу иншим інституциям ческим. Покійний професор хотїв сим способом дати людем нагоду пізнати як колись 200 лїт тому люди жили, чим займали ся, як виглядали всїлякі предмети і т. д.

— **Паленє тїла померших** замість хороненя в могилу розширяє ся в Австриї що раз більше. Доми для паленя мерців мають бути заведені в Ґрацу, Празї, Райхенберзї і Авсіґу. Поданє о позволенє будованя таких домів в Ґрацу і Празї подали товариства віденьске „Flamme" і ческе для паленя мерців, а о будову в Райхенберзї і Авсіґу подали ради громадскі. В справі сїй ходили депутациї до мінїстрів і показало ся, що перешкоди в сїй справі не буде.

— **Горіючий ваґон.** При поїздї особовім, їдучім дня 19 с. м. з Грималова до Борок було також кілька возів тяґарових, а один з тих був повен клоча. Нараз по відїздї з перестанку в Ходачкові клоче з незвістної доси причини займило ся і цїлий віз станув в полумінї. Здавало ся, мов би горів цїлий поїзд. Поїзд задержано, відчіплено горіючий ваґон і лишено серед поля. В той спосіб усунено всю небезпечність яка могла грозити їдучим тим поїздом подорожним.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Галицко-угорский рух спільний. З днем 1 сїчня 1902 увійде в житє додаток I. до тарифи часть II, зшиток 4 з сїчня 1901.

близькою родиною, але коли бачив, що з ним може бути зле і коли постановив уданими контрактами утруднити вірителям відобранє довгів, всї шурини і братя помагали єму в тім дуже радо і міг на певно числити, що нї один его не зрадить.

— І вовк сам один не страшний — говорив часто Васонжек — а в громадї най Бог боронить стрітити его.

По полудни на торзї зачепив Юкель Васонжкового шурина питанєм:

— Чи ви чули, що Валентий говорив до мене „під Лебедем"?

— Чув.

— Що ви гадаєте, чи то може бути правда, чи може брехня?

— Може бути і сяк і так.

— Ну, чейже ви шурин, повинні знати. Як вам здаєть ся?

— Видите, Юкель, то так. Валентий мав богато процесів — і своїх і за чужими бувало ходив, бо нема що говорити, то не аби яка голова до такої роботи. Вироків у него повна скриня, то й не диво колиб ще де мав які претенсиї.

— Справдї?

— А вжеж....

— А ви не знаєте, які то претенсиї?

— Коби я знав, то зараз і свого жадав би, бо ми із шурином маємо досить старих рахунків. Було між нами правованє не одно і не два — але не знаю. Пригадую собі, що він крутив ся при парцеляциї кількох фільварків, спроваджував купців на ґрунт, мав дістати велике баришівнє. Не дістав. Процесував, виграв справу, вліз на гіпотеку. Можна би перевідати, коби був час, але в нашім біднім станї тяжко відорвати ся від господарства, а по друге, їздити по містах, шукати, то значний кошт.... Але вийде то колись на верх як олива, а тодї я своє відберу. Не буду питати, що то шурин, лише стану, де треба і скажу: віддай-но, братчику, що моє....

Юкель задумав ся, а шляхтич, зітхнувши глубоко, додав:

— Звістно, ріжно з людьми діє ся на сьвітї; нинї чоловік може бути на возї, завтра під возом, а позавтру знов на возї. Може нї?

— Буває, ріжно буває — відповів Юкель — але скорше зле, як добре і треба довідувати ся.

Коли торг скінчив ся і ринок опустів, почали з ріжних сторін місточка, з ріжних уличок і домів, сходити ся чорноболотскі фінансїсти. Може надійшла яка сьвіжа вість, може хоч що небудь положенє вияснило ся. Справа надто поважна, аби довго могла тревати непевність.

Ушер Енґельман сказав, що прийшов страх, котрий потряс кождим чорноболотским горожанином з окрема, а цїлим Чорним болотом взагалї.

Вправдї сплетня голосила, що щось немилого грозить лиш лихварям, але боялися всї.

Нинї такі погані часи, що хто бере лиш пять копійок від рубля на тиждень, називає ся також лихварем!

Всї спішили на ринок, аби чогось рішучого довідати ся і то бажанє виповнило ся до якоїсь міри. Янкель Бас одержав дуже цікавий лист. Письмо було недовге, але дуже займаве і повне змісту, так дуже що перечитавши его Янкель сейчас удав ся на ринок.

Ішов, як звичайно, поволи, маломовний і поважний, пасунув шапку на зад голови і пускав дим з хороної порцеляновоі люльки.

Вскорі зібрала ся довкола него громадка співгорожан; кождий бо з лиця Янкля пізнав і відгадав, що той чоловік має щось важного сказати.

Громадка скоро збільшала ся, бо вже від давна в Чорнім болотї такий звичай, що коли чотирох жидів розмавляє на ринку, то до кождого з них прилучає ся також по чотирох і до кождого з тих прилучених знов чотирох і так дальше, доки всї мужі повнолїтні не утворять великих зборів.

Так було і в сїм случаю. Янкля Баса окружила поважна громада слухачів, уважних бачних, жадно проковтуючих кожде вимовлене слово, мимо, що смак тих слів був незвичайно гіркий, квасний і прикрий.

Чого чоловік не проковтне!

Отже Янкель Бас потвердив, на основі сьвіжо одержаного листу, що хоч в поганих сплетнях, які розсївано, єсть часть пересади, фальшу, але є також значна часть правди, що нинї фінансові інтереси, котрі колись були дуже приємні і користні, прибирають непевний і слизький вид; що коли доси капіталїст ризикував, то може наткнути ся на невиплатного довжника, то тепер ризикує, що може наткнути ся на суд, на справу, на утрату зиску, а в додатку й на кримінал.

Коли Янкель то сказав, зробив ся великий крик.

— **Церковні напіви і мельодиї церковні**, які через довгі літа збирав і уложив п. Ігнатий Полотнюк в гарну цілість, друкують ся тепер в Перемишли в друкарни Джулиньского. Доси вже виготовлено 5 аркушів, а буде ще около 15 арк. Здавало ся, що ціла робота буде на жовтень с. р. готова але показали ся трудности, через котрі мусів друк протягнути ся. За те робота прекрасна, а уклад так старанний, що через ту книжку незвичайно скоро і красно розвине ся церковний сьпів, чого лиш може Русь собі бажати. Адреса для маючих охоту купити книжку: Ігн. Полотнюк, Станїславів, ул. Собіского ч. 50.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 20 падолиста. Вчера яко в день іменин бл. п. Цісаревої Єлисавети, удав ся Цісар до каплиці Капуцинів і перебув там довший час на молитві при домовині бл. п. Цісаревої, своїх родичів і пок. наслїдника престола.

Відень 20 падолиста. Др. Кербер запросить в четвер всїх провідників клюбів до себе на конференцию.

Атени 20 падолиста. Кількасот універсітетских студентів напало на льокалї редакций двох часописих, аби запротестувати против статий тих часописий, домагаючих ся заведеня євангелия в новогрецкім язиці. Студенти хотїли редакції підпалити. Полиция розігнала демонстрантів.

Білгород 20 падолиста. З рішаючих кругів заперечують, немов би мало прийти до кризи в кабінетї

Пекін 20 падолиста. Цісарева вдова іменувала теперішного ґубернатора Пекіну, ґен. Гу, директором північних хіньских зелїзниць. Ґен. Гу єсть приязно настроєний для чужинців.

Курс львівский.

Дня 19-ого падолиста 1901.	платять	жадають
I. Акциї за штуку.	К. с.	К. с.
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	525·—	535·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	350 —	380
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	518 —	528·—
Акциї гарбарні Ряшів	—·—	100·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400 —	420 -
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	89·30	90·—
Банку гіпот. 5% преміов.	109·50	—·
Банку гіпот. $4^{1}/_{2}$%	97·10	97·80
$4^{1}/_{2}$% листи застав. Банку краєв.	99·—	99·70
4% листи застав. Банку краєв. .	92·—	92·70
Листи застав. Тов. кред 4% . . .	93 —	93·70
„ „ 4% льос. в $41^{1}/_{2}$ літ.	93·20	93·90
„ „ 4% льос. в 56 літ.	90·30	90·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	96·10	96·80
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	101·—	101·70
„ „ „ „ $4^{1}/_{2}$%	98·50	99·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	92·—	92·70
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	92·60	93·50
„ „ м. Львова 4% по 200К.	87·30	88·
IV. Льоси.		
Міста Кракова	75·—	80·—
Міста Станиславова	—·—	—·—
Австр. черв. хреста (Курс віденский)	48·25	49 25
Угорск. черв. хреста (Курс віденский)	24·—	25·—
Іг. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденский)	22·10	24·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденский)	55·—	60·—
Базиліка 10 К (Курс віденский)	15·60	16·60
Joszif 4 K. (Курс віденский)	7·—	6·50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденский)	8·—	10·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·17	11·35
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок німецких	117·—	117·50
Долир америк.	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

Зі Львова

посп.	особ	
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Коломиї
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачова, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Скольoго, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Бергомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачова
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезо
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольoго лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{10}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнга
	6·20	„ Кракова, Відня, Берлина, Варшави а Орлова від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

посп.	особ	
приходить		
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Скольoго, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Скольoго, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Коломиї
	9.11	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлю і сьвята
	7·36	„ Брухович від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{8}$ до $^{10}/_{9}$
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{8}$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Коломиї, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

— Що? як? длячого? — спитали ся питаня з усїх сторін.

— Дивне питанє! А знаєте длячого дощ паде!

— Дощ? Що нам до дощу?

— Ну, видите, він паде длятого, що... паде!

— Велика правда — сказав Ушер Енгельман. Нам не подобає ся, що года з гори тече і на ноги нам капає, але воді то всьо одно.

— Не правда! — крикнув Ґлянцман. — Ушер помиляє ся.

— Ушер?

— Як? Наш Ушер, такий фільософ, перша голова на ціле Чорне болото, він милить ся?

— Так, милить ся. Бесїда о дощи. Дуже добре, дощ паде. Нехай собі паде, коли не можемо єго здержати, але хто вам боронить укрити ся на той час під дахом, або справити собі порядний парасоль?

— Правда, правда! — закричали всї.

— Красно сказав Ґлянцман — відозвав ся Ушер спокійно — хоч того, що я сказав о дощи, цїлком не звалив. Своєю дорогою, слова Ґлянцмана були би ще красші, коли би схотїв показати нам, де є той дах, або з чого можна зробити парасоль, щоби заслонити ся від немилої і небажаної вогкости? Доки нам тих вказівок не дасть, єго слова будуть лиш словами.

— Правда, правда! — роздали ся голоси в громаді. — Дайте нам дах, дайте парасоль?

— Я гадав би — відозвав ся Мойсьо Фіш — що є один певний спосіб ухоронити ся від тої зимної води, котра неодному може залити ся за ковнїр... Спосіб дуже добрий, незаводячий, а такий певний, що вже певнїйшого не можна винайти.

— Слухаємо! Мойсьо Фіш хоче стати нашим спасителем!

— Ну, не дорожіть ся, покажіть нам ту перлу.

— Цїлком покинути такі інтереси і на будуче ними не займати ся. То є спосіб!

Між зібраними зробила ся тишина, але она тревала дуже коротко, хтось крикнув:

— Мойсьо дурний!

Той оклик почато повтаряти ріжними голосами, на велике обурене мужа хорошої Малки. Хотів боронити ся, не позволено єму прийти до слова, хотів красно промовити, закричано єго.

Між зібраними зробив ся великий крик і гамір, всї говорили рівночасно, а позаяк кождий хотів, аби єго голос було чути, то зробила ся сильна лїцитация крику. Можна було виростуміти лише то, що раду Мойся відкинено з загальним обуренєм, що ніхто анї не гадає відвертати дощ, але кождий жадає, аби єму дано парасоль. Перед усїм добрий парасоль, а дощ нехай собі паде, доки не перестане.

Янкель Бас приказав мовчанє — і всьо утихло.

— Треба радити — сказав поважно — голов у нас чей досить.

— Хто має радити? — питано.

(Дальше буде).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).